

عضو شورای اسلامی شهر مشهد:

برای رسیدن به منابع پایدار و جلوگیری از ریخت و پاش ها وظیفه داریم

رضامیرزاده خلیل موحدی محصل بناد در مدت باقی مانده از عمر شورای ششم، دو موضوع مهم را پیگیری کند. وی در پنج کمیسیون اقتصادی، سرمایه گذاری، مشارکت ها و مسکن، برنامه، بودجه، فناوری اطلاعات و منابع انسانی، حقوقی، املاک و قراردادها، خدمات شهری، بهداشت، سلامت و محیط زیست و فرهنگی، اجتماعی، زیارت، گردشگری و رسانه، عضویت دارد. در ادامه این گفت و گواز دو موضوع مدنظر این عضو شورا آگاه خواهید شد.

به نظر شما مسائل مهمی که شورای ششم در این مدت فعالیت با آن روبه روبرو بوده، چیست؟

اتفاقات خیلی خوبی در شورای ششم صورت گرفته است، اما ایجاد دو قطبی در شورا، آسیب هایی به حوزه مدیریت شهری وارد کرد و موجب شد حتی کارهای خوب صورت گرفته نیز به خوبی دیده نشود. یارغبتی به دیده شدن آن وجود نداشته باشد، موضوعی که ضروری است در مدت باقی مانده جبران کنیم. در شورا شکاف سلیقه ای نباید وجود داشته باشد، اما در مسائل کارشناسی باید چالش کرد و به نتیجه ای رسید که به سود مردم تمام شود. از جمله اتفاقات خوبی که در این دوره شورا صورت گرفته، تأمین زیرساخت های توسعه قطار شهری بوده است؛ موضوعی که شورای پنجم زیر بار مسئولیت آن نرفت و در باره توسعه قطار شهری اتفاق خاصی صورت نگرفت. این مسئله باعث شد برای پروژه ای که می توانستیم با هزینه کمتر آن را به پیش ببریم، در این شورا با هزینه های بسیار گزاف تر کار را اداره کنیم. در این دوره حدود ۲۱ هزار میلیارد تومان برای قطار شهری هزینه شد و ثمره اش نیز طی روزهای آینده برای مردم روشن می شود. همچنین در این دوره تصمیمات عمرانی خیلی خوبی گرفته شد، اما به علت همان موضوع دو قطبی، حتی مورد مطالبه و پیگیری مطلوب نیز قرار نگرفته است. اما از پارسال این

دغدغه کم کم در همه اعضای شورا شکل گرفته است و همه پیگیرند که تصمیمات در باره اجرای پروژه های عمرانی را زودتر باید به نتیجه رساند تا مردم از نتایج آن استفاده کنند.

تا پایان مدت فعالیت شورای ششم در خرداد ۱۴۰۵ مدتی بیش از سیزده ماه باقی مانده است. به نظر شما در این مدت، مهم ترین سرفصل هایی که شورا باید به آن بپردازد چیست؟

در موضوع آینده شورا دو نکته وجود دارد، نخست اینکه با اتفاقاتی که در دوره پنجم شورا افتاد، بدنه شهرداری به دلیل تجمع نیروها و اصطکاک صورت گرفته، به بدنه ای فربه و کم تحرک تبدیل شد. هم زمان، طرح تفصیلی نیز به تصویب رسیده که منجر به سامان دهی ساخت و سازها شده است. البته این موضوع آسیب هایی هم دارد که در بخش مالی و مدیریتی بروز پیدا می کند و تا زمان اصلاح، زمان می برد. باز خورد این موارد در شورای ششم متمرکز شده است و در نتیجه آن، بخش زیادی از درآمدهای شهرداری صرف خود شهرداری می شود که تصمیمات عمرانی، بهره وری و ارتقای شهر را به استقراض هایی معطوف کرده است که حدود ۵۰ درصد هزینه جاری، برای شهرداری هزینه دارد. برای شهرداری که تا پیش از شورای ششم، منابع مالی آن معطوف به فروش پروانه و شهرسازی بود، بن بست ایجاد شده است. لایه های درآمدی را از دست داده که از یک سوم موجب نارضایتی مردم و از سوی دیگر موجب رکود در ساخت و ساز شده است. یکی از تکالیف مادر سال های پیش رو، تأمین و گسترش منابع متعدد برای رسیدن به منابع پایدار است. هم زمان با آن، موضوع مدیریت مصارف در شهرداری نیز باید کنترل شود. معتقدم در شورای پنجم ریخت و پاش ها، چارت ها و هزینه ها افزایش پیدا کرد و موجب شد شهرداری وارد هزینه های بی حد و حصر امروز شود. تلاش من این است که با ایجاد وفاق میان دیگر اعضای

شورا، این دو مسئله را به درستی حل کنیم. در غیر این صورت، مسائل عمرانی و ارتقای و تبلیغی نیز تحت شعاع قرار خواهد گرفت.

پیشنهاد یا راهکاری که بتوان هزینه های مدیریت شهری را کنترل کرد...

شهرداری دستگاهی مبتنی بر هزینه و فایده است. در شورای چهارم هم مباحث هزینه کردی از مسائل بسیار جدی شهرداری بود. در ابتدای آن دوره، هزینه های جاری شهرداری ۳۳ درصد درآمدهای آن بود، اما با جلسات متعدد، به دستورالعمل مدیریتی برای کاهش هزینه های جاری رسیدیم که به تصویب رسید. شهرداری هم اقدام کرد و در نتیجه آن، میزان هزینه های جاری شهرداری در پایان دوره چهارم به حدود ۱۷ درصد رسید. در ضمن این کار، منابع را هم گسترش دادیم. همین دو مسئله باعث شد شهر در آن زمان بتواند نفس بکشد و همین صرفه جویی، بخش در خور توجهی از بودجه قطار شهری را تأمین کرد.

متأسفانه این دستورالعمل در شورای پنجم کنار گذاشته شد. هزینه های غیر ضروری و هبه های بدون پایه خدمتی به شهر آغاز شد و این میزان دوباره به بیش از ۴۰ درصد افزایش پیدا کرد.

در این دوره هم متأسفانه همین روال دنبال شده و نیاز است هزینه های جاری کاهش پیدا کند. افزایش هزینه های جاری فاجعه است و باید در باره اش طراحی و برنامه ریزی صورت گیرد. مثلاً در حوزه خودرویی، مناطق و ستاد شهرداری از چهار صد خودرو استفا

می کنند که بخشی از آن هم در اختیار دستگاه های دیگر قرار دارد. با کارشناسی ای که خود شهرداری انجام داده، حدود دو بیست خود روماز است و می توان آن را آزاد کرد. از سوی دیگر، بخشی از نا کارآمدی های نیرویی نیز به دلیل تأمین نادرست نیروهاست که با صرفه جویی می توان این مبلغ را تأمین کرد. در بخش هایی از بدنه، نیروهای مازاد هم وجود دارد که متأسفانه با هزینه شهرداری به دیگر دستگاه ها خدمت رسانی می کنند. این ها فقط بخش هایی از هزینه هایی است که می توان آن را کم کرد و باید بازنگری شود. در حوزه منابع و مصارف، فرصت های ویژه ای وجود دارد که با دنبال کردن آن، فرصت های خوبی رقم خواهد خورد.

